

**Uchwała Nr .....
Rady Miasta Lublin**

z dnia ..... 2014 r.

**w sprawie nadania nazwy skwerowi położonemu w granicach
administracyjnych miasta Lublin**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Skwer oznaczony nr 1 na załączniku graficznym, który stanowi integralną część uchwały, otrzymuje nazwę: bł. ks. Antoniego Zawistowskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

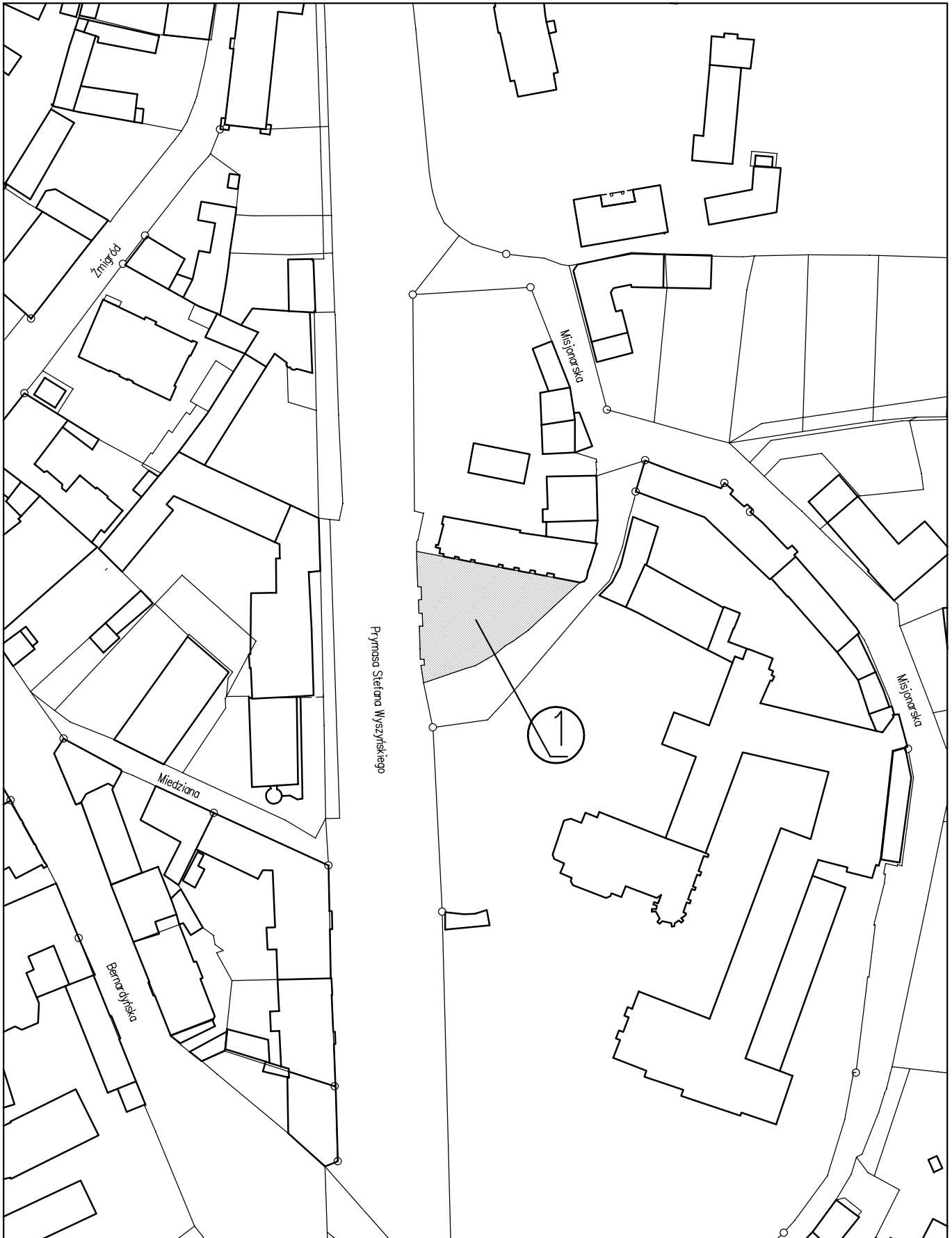
§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Lublin

Piotr Kowalczyk

Załącznik
do uchwały nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

UZASADNIENIE

Bł. ks. Antoni Zawistowski – profesor teologii i prorektor w Seminarium Duchownym w Lublinie, ceniony spowiednik i kaznodzieja. Męczennik II wojny światowej, który oddał życie za Ojczyznę.

Antoni Zawistowski przyszły „jałmużnik Lublina” urodził się 10 listopada 1882 r. w Strumianach na Podlasiu w rodzinie ziemiańskiej. Po maturze wstąpił do seminarium duchownego w Lublinie, a kapłanem został w 1905 r. w Sankt Petersburgu, gdzie ukończył Akademię Duchowną. Początkowo pracował jako wikariusz przy katedrze pw. św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Lublinie. Jednocześnie był wykładowcą i wychowawcą w lubelskim seminarium duchownym. Od 1918 r. pełnił funkcję prorektora seminarium. Wyrazem uznania Jego zasług stała się nominacja na kanonika gremialnego kapituły katedralnej lubelskiej, którą otrzymał w 1922 r. W tym samym czasie rozwijał się jako naukowiec. Oprócz *Biblii* i pracy wychowawczej Jego pasją była działalność charytatywna i społeczna. Od 1937 r. był dyrektorem Stowarzyszenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, mającego swą siedzibę w Kazimierzówce pod Lublinem. Zasłynął jako jałmużnik i spowiednik, nadzorował prace organizacji, troszczył się o jej rozwój. Podczas II wojny światowej w listopadzie 1939 r. ks. Zawistowski został aresztowany w ramach przeprowadzonej przez hitlerowców akcji represyjnej, wymierzonej w lubelską inteligencję. Początkowo więziony na Zamku w Lublinie, w grudniu trafił do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen. Rok później w grudniu 1940 r. został przetransportowany do obozu koncentracyjnego w Dachau. Tam wielokrotnie był maltretowany. Świadkowie podkreślają, że nie stawiał oporu sadystycznym dozorcóm, zachowując godność i opanowanie. Zmarł z wycieńczenia 4 czerwca 1942 r. Po wielu latach w 1999 r. ks. Antoni Zawistowski został beatyfikowany przez Jana Pawła II oraz stał się patronem lubelskiego seminarium.

U honorowanie postaci błogosławionego ks. Antoniego Zawistowskiego poprzez nazwanie Jego imieniem skweru usytuowanego w bezpośrednim sąsiedztwie Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie wpisuje się w przypadający w październiku br. jubileusz 300-lecia tej uczelni.